

نامه شیعرییه‌کانی مه‌وله‌وی تاووگۆزی

حسین محمود علی

پوخته

سوكرات گەر بكریت؛ پێی ده‌ئین: باوكی رۆحیی هونەر و فه‌لسه‌فه‌ی یۆنانی، چونكه نه‌رستۆ به مامۆستای یه‌كه‌م ناو ده‌بریت. ده‌ئیت: (مروّف به سروشت گیانله‌به‌ریکی گۆمه‌نگه‌یه‌یه). هه‌رچه‌نده میژووویه‌کی وورد نییه بۆ ده‌ستنیشان کردنی دروست بوونی گۆمه‌نگه سه‌ره‌تاییه‌کان. به‌لام به دروست بوونیان، گۆمه‌نگه پێویستی پێوه‌ندی گۆمه‌لایه‌تی لادروست بوو. دیاره زمان به‌هیزترین پێوه‌ندی بووه، ئایا پێش زمان چی بووه؟ نه‌م باسه گریمانه و بێردۆزه‌ی زۆری ئی که‌وته‌وه، یه‌کیک له‌وانه ده‌ئیت، پێوه‌ندی به‌هۆی ئاماژه‌وه‌بووه، که پێی ده‌ئین: (لغة الإشارات)، دوا‌یی بووه‌ته زمانیکی بی‌په‌یره‌و؛ پر له‌ قیژه و هه‌را، که زیاتر له‌ لاسایی کردنه‌وه‌ی ده‌نگه سروشتییه‌کانه‌وه هاتووه؛ به‌گۆیه‌ی گه‌شه‌کردن و په‌ره‌سه‌ندنی قوناغه یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌که‌کانی میژوو. دواجار زمان گه‌شه‌ی کردووه. بووه‌ته پێره‌و، تاگه‌یشتۆته قوناغی نه‌مرۆی، که گۆمه‌نگه‌کان و هه‌نگه‌وته جوغرافیا‌یه‌کانی نیشته‌جی بوون و جوهره‌کانیان زۆر بوون، نووسین دا‌هینرا، نه‌وه بووه زمانی نووسین و هاته پال زمانی ناخواتن و نه‌رکی که‌م کرده‌وه، دیاره بۆ به‌رده‌وام بوونی پێوه‌ندی مروّقایه‌تی و گه‌شه‌کردنی، نامه نووسینیش وه‌کو زمان گۆرانکاری زۆری به‌سه‌ردا هاتووه، تاگه‌یشتۆته قوناغی نه‌مرۆی.

نامه خزمه‌تیکی زۆری به مروّقایه‌تی کردووه؛ وه‌کو له پێشدا ئاماژه‌م پێداوه، که ئێنی زۆری به هه‌موو جوهره‌کانییه‌وه، پر کردۆته‌وه، کاریگه‌ری پێشکه‌وتنی ته‌کنه‌لۆژیای که‌وتۆته سه‌ر، له‌زوو گه‌یاندنی مه‌به‌سته‌کان، نه‌مه‌ش ناراسته‌وخۆ کاریگه‌ری گه‌وره‌ی بووه له پێشخستنی مروّقایه‌تییدا، نامه نووسین نه‌وه‌نده بایه‌خی پێداوه، جیگه‌ی خۆی له نه‌ده‌ب و له ره‌گه‌زی شیعری دا کردۆته‌وه، شاعیران زۆر بایه‌خیان پێداوه، وه‌کو نامه‌شیعرییه‌کانی (چامه‌کانی) مه‌وله‌وی تاووگۆزی، بۆیه نه‌م بابه‌ته گرنگه‌م هه‌لبژارد.

کلیلی وشه‌کان: نامه شیعرییه‌کانی، مه‌وله‌وی تاووگۆزی، شاعر

پیشه‌کی

هه‌رچه‌نده نه‌م سه‌رده‌مه‌دا؛ دارشتنی نامه‌ی نوێ به پرنسیپه‌کانی نامه نووسینی جاران باوی نه‌ماوه، نه‌ویش به‌هۆی په‌یدا بوون و پێشکه‌وتنی ئامییر و هۆیه‌کانی ته‌کنه‌لۆژیایا، ئیستا کورته‌نامه (Message) ی مۆبایل (Mobile) و (ماسنجر، قاییه‌ر، واتس ئاپ...هتد)، شوینی گرتۆته‌وه، چونکه به کورت‌ترین نووسین مه‌به‌سته ده‌گه‌یه‌نییت، لێره‌دا نه‌مه‌ش مه‌به‌سته، به‌لام نه‌مه نه‌وه ناگه‌یه‌نییت، نامه نووسین له کوندا گرنگی خۆی له‌ده‌ست دا‌بییت، چونکه له مه‌به‌سته که‌سییه‌کانی نێره‌ر و خۆینه‌ر، لایه‌نی میژوو‌یی (هۆشدار، جه‌نگی...)، وێژه‌یی، دوکیومینتاری، شیوازگه‌رای...هتد، تییدا‌یه، هه‌روه‌ها به‌شیک زۆر گرنگه له‌په‌خشانی نه‌ده‌بی، هه‌رچه‌نده ریتم و کیش و مۆسیقای ده‌ره‌وه (سه‌روا) تییدا وه‌کو

شيعر بەکار نەهاتوو، بەلام سۆز و ئەندیشه و هزرى ناسک و لەرهى رۆحى تیدا بەکار هاتوو، جگە ئەوه؛ تاکە بەش و گرنگی گەياندن و راگەيانندنە جۆراوجۆرهکان بوو: (کەسى، خوشەويستى، گلەيى، پرسەنامە، گشتى، بازرگانى... هتد.)، نامە نووسين بە زمانى کوردى درەنگ هاتە ناو کۆمەنگە و ئەدەبىياتى کوردییەوه، بەهەردوو جۆرهکەى، چ هۆنراوه، چ پەخشان، هۆیهک بوو بۆ پتەوکردنى پێوهندى کردنى کەس و کۆمەن، هۆکارىکى تر بوو بۆ بنیات نان و بەرهو پێشهوه بردنى شارستانىيەت و کۆمەنگە. نامە نووسين وهکو دەلێن: (نیمهى بينينه، زۆر له ئەرك و تێچوون و کات گل دەداتەوه و هەمان مەبەست دەگەيەنیت)؛ پیاوه دەسلالت دارەکان؛ کاتى خویندەوار کەم بوو، جوان نووسىک و خویندەوارىکى تاييەتيايان بوو بۆ نامە نووسين. پيايان وتوو (ميرزا)، يان (کاتب).

هوى هەلبژاردنى ئەم توێژينهوهيەم، دەگەرپتەوه بۆ دەرختنى گرنگی نامەى شيعرى (چامە) ئە ئەدەبى کوردەواريدا و چامەکانى مەولەوى تاووگۆزى بۆ شىخان و دۇستان و هاورپيايانى، کە ئە سۆزىکى بەرز و رهوانبىژىيەکى بالا و شىوازىکى ناسکدا کە شىهوزارى دەقەرى هەورامانى سەر بە شىهوزارى گۆرانە دايرشتوون، دنيايم کە کارىگەرى زۆرى هەبوو ئەسەريان، جوولاندووينا ئە بۆ ئەوهى ولاميان بداتەوه.

نامەکانى درێژە پێدەر و تەواو کار و گەشە پێدەرى چامە کوردییەکانە، چ ئە سەردەمى پيش و چ ئە پاش، وهکو ئە پيشدا روونم کردەوه؛ چامەکانى تاييەتى خويان هەيه، چونکە بە شىهوزارى مۇسقىا نامىزى (گۆران – هەورامى) بە شىوازىکى رۆمانسىيانە هۆنراونەتەوه، ئە رووى کرۆنۆلۆجىيائى نامە نووسين بە زمانى کوردى دەگەرپتەوه بۆ زياد ئە سەد و هەشتا ساڵ پيش ئىستا، کە ماوهيەکى کەم نيبە، بەنگە نامەيەکى بەهيزى ئەدەبى کوردى تەواوکار (متکامل) ه.

ئەم توێژينهوهيە هەردوو ريبازى شىکارى: (پەسنى-وهسفى) و (رهخنەيى)، بە راقە کردنى وشە و لیکدانەوهى گشتى دەستەواژە و رستەکانى ئە خوگرتوو و پشتى بەسەر چاوهى باوهر پى کراو بەستوو، دابەش کراو بەسەر سى بەش و يانزە تەوهردا.

بەشى يەكەم/ برىتیبە ئەواتاى وشەى (نامە) ئە رووى فەرھەنگىيەوه، ريشەى ريزمانىيەوه، زاراوهيەوه، پيناسە و چەمکەکانى نامە، قۆناغە ميژووويەکانى دەرکەوتنى نووسىنى و مەبەستەکانى.

بەشى دووهم/ دەرکەوتنى دياردەى نامە نووسين ئە کۆمەنگەى کوردەواريدا، زمان و شىوازى نامە نووسين، پەخشان، نامەى شيعرى (چامە) ئە ئەدەبى کورديدا، رەهەندە جياجياکانى.

بەشى سيبەم/ چامەکانى مەولەوى، زمانى شيعرى و شىوازى، ويئەى شيعرى، مۇسقىا...، جۆرهکانى شىکردنەوهيان بە نموونەى شيعرىيەوه، کارىگەرى ئەسەر وەرگرانى ئەم نامانە.

دواجار توێژينهوهكەم بە ئە نجام و سەرچاوهکان و دوو كورتەى باسەكە بە هەردوو زمانى عەرەبى و ئىنگليزى كۆتايى پيپيناوه، بە هيوای ئەوهى توانيبيتم كە ئىنيكى تر ئە ئەدەبىياتى كورديدا، ئە بواری هونەرىيى و ئەدەبىيى نامە نووسيندا پىر كەردبیتەوه و رازەيەكى بچووكم بە ئەدەب و زمانى كوردى كەردبیت، كە بنەماى بەهيزى ئەتەوهيەن.

بەشى يەكەم

1/ واتاى فەرھەنگى، بوونى بەزاراوهى شيعرى و ئەدەبى، ريشەى ريزمانىيى وشەى نامە.

1) واتای فەرھەنگی: نام: ناف، وشەى دروشمی ناسین، نامە: دەى، وشەى دنەدان (تشجیع): (نامە راکەن بگەنى)، قاقەزى نووسراو بۆ بەرپیکردن، دەنگ و باسى نووسراو ئە کتیب دا: (رۆستەم نامە)، (1) نامە: کاغەزىکی نووسراو، کە بۆ یەکیک بنییری، نامە بەر: کە سیکە کاغەز بگەیه نی بەم و بەو. (2) ئە حمەدی خانى ئەم زاراوویەى ئە یە کەم دیری دیوانە کەى دا بە کار هیناو.

دەئیت: سەرنامەى نامە نامى الله

بى نامى وى ناتەمامە والله (3).

رساله: Letter (4)

بوونی بەزاراوى شیعری و ئە دەبى

ئەم ناوە بوو ئە زاراوى ئە دەبى، شیعری، (چامە) شى پى دەئین، واتە نامە نووسین بە هونراو، ﴿الترسل، دەلالەتى ئە بە کار هیناندا هاو جوتە بە (الترسل، المرسله، المکتبه)، کە هەمووی دەلالەت ئە سەر دواندن بە زمانى پینووس﴾، هەر وەها ئە تايبەت مەندىبەکانى نامە گۆرینەو (المکتبه) دا هاتوو: سانایى، چۆن ئە سورشتدا هاتوو، دوور کە وتەو ئە قورس کردن، رازاندنەو ئە ناخوتن بە (نووسین)، روونى، کورتى) ئە سەر بنەماى (باشترین ناخوتن): کورت بى، ئاماژە بدات، بیزار ئە کات، واتە پى پىستى، توانای نووسەرى نامە و ئەو بە بۆ دەنیردیت بىت، جوانى و خوشى پىبە خشیت، واتە: بیدرەوشینیتەو، هەر وەها نامە زانستىبەکان، واتە: ئە کادىمىبەکان، کە خواوەنە کەى تویرینەو و یە ک، یاخود نامە یە ک پىشکە شى دە کات، ئەمە پشت بە بنەما مەنە جىبەکان دەبە ستیت، ئە کۆکردنەو ئە سەرچاوە کاند، خستە رووی بابە تە کە، شیکردنەو، بە نداندنى، هۆکار کردنى، تا دەگاتە ئە نجامەکان و کورتەکان، ئەم جۆرە؛ واتە نامە ئە کادىمىبەکان دە گریتەو، کە خویندکار پىشکە شى زانکۆ دە کات، بۆ وەرگرتنى نازناوى زانکۆیى، پلەى زانستى بە جۆرە کانیبەو (5). هەر وەها ئەم نامانە پشت بە پەخشانی رەها دەبە ستن، کە ئە بە سترابنەو بابە تى رەوانبىژى و سەر وادار و جۆرەکانى رازاندنەو و جوانکاریبەو، بەم واتایە، ئە نادابى ئە تەو کۆنە کاند، وەکو ئە تەو ئە کورد، کە ئە چوارینەکانى ﴿بابا تاهیری هەمەدانى (935 – 1010م) یەو دەست پى دە کات﴾*، نامە کەى حەزەرەتى (سلیمان) بۆ

* سنووردار کردنى میژووی سەرھەندانى ئە دەبى شتىکی ناسان نبیە، ئەمە زیاتر پینوئەندى بە میژووی نووسینی بەرھەمە کەنەو هە یە. من دنایام پىش چوارینەکانى (بابا تاهیر) بەرھەمى تر هە بوو، تۆمار ئە کراو، یان ئە دۆزراو تەو. دەست نیشان کردنى؛ رەها و ناسان نبیە.

(بە لقیس) شازنى مەملە کە تى (سە بە، سبأ) ئە یە مەن، بۆ (تە سلیم) (موسلمان) بوونى بە لقیس و قەومە کەى) بە سلیمان

پىغە مە ر (د. خ) *

به نيسبته عه ره به وه نه سه رده مي، دهوره جاهيليه تدا. شتيكم نه بينيه به ناوي نامه وه، به لام نامه شيعري هه يه وهكو: نامه شيعرييه كه ي (عمرو) كوري كلسومي ته غلوبي بو (أبا هند)، كه نامه يه كي جهنگيه و بهم به يته دهست پي دهكات:

(أبا هند فلا تعجل علينا)

وأنظرنا نخبك اليقيناً**

واته: (أبا هند) په له مان لي مه كه و چاوهر وانمان به هه وائي راستيت پي ددهين. دواي دهوره نه فامي، دهوره هاتني نيسلام دهست پي دهكات و نامه كاني پيغه مبه ر محمد (دروودي خوي لبييت)، كه له جيگه تری ئەم تويزينه وه دا خستوومنه ته روو.

جوهره كاني نامه نه مانه ن: خيزاني و دوستايه تيبه كان، كه له ميان خزم و براده راندايه، (نيمه نه مه مان مه به سته)، نامه نالوگور كراوه كان، دهستا و دهسته كان (الرسائل المتداوله)، كه بو بازرگاني و سه ودا كردن به كار ديته، نامه زانستيه كان، كه خاوه نه كه ي تويزينه وه يه كه له بابته يكي دهست نيشان كراودا ده خاته روو.

ريشه ي ريزماني وشه ي نامه: (له سه ر شيوگي ناوي بهر كار (اسم المفعول) دا هاتوو به بيژه ي (المكتوب)، واته نووسراو، كوويه كه ي: (مكاتيب ه)، واته: نامه كان، كه له يه كي كه وه بو يه كي كي تر ده نيردريت).⁽⁶⁾ به هه مان شيوه، وشه ي (الرساله) ناوه ئواتاي (مكتوب ه)، كاري رابردووي (كتب يه)، واته: نووسي، گهردان دهكريت بو كاري رانه بردوو (يكتب)، بو كاري فه رمان ي (اكتب)، كاره كه تيبه ره، واته بهر كاري راسته وخو وه رده گريت، وهكو (راسل)، نامه يه كي بو... نووسي، چاوگه كه ي (الكتابه يه).

به هه مان شيوه، وشه ي (الرساله)، كو كه ي (الرسائل، الرسالات ه)، ناوه، واته: نامه كان، ههروه ها له شيوگي (ترسل)، واته نامه كه ي دارشت، (تراسل) يه كي كه نامه ي له گه له يه كي كي تر دا گو ريبه وه⁽⁷⁾.

* سوره تي (النمل) و له نايه تي (31) سي و يه كه ميندا هاتوو، نه مه دهقه كه يه تي: (ألا تعلوا علي واتوني مسلمين)، واته: خوتان به گه و ره مه زانن و نيم ياخي مه بن و وه رن موسوئمان بن (واز له خو ر په رستي به ينن و به دي هينه ري خو ر و مانگ و نه ستيره و زه وي و... هتد، بپه رستن)، برونه ته فسيري ناسان، بورهان محمد امين، چ، 5، ل 379.

** برونه كتبي: شرح ديوان عمرو بن كلثوم التغلبي، شرح و تحقيق الدكتور حجاب عكاوي، ط1، دار الفكر العربي - بيروت، 1996، ص 14.

الدعايه*: بانگ كردن بو ههستان، نيستا پروپاگانده ي پي ده نين، (نه مه ده چي ته بواري هه وائه وه، كه نامه به شيكه لي ي .)

نامەى ھۆنراوھى، سىمايەكى زەق و روونى قوتابخانەى كلاسيكئىيە، يان ئە قۇناغى كلاسيكئىيەو دەست پىدەكات، ھەرچەندە ﴿مەولەوى (1806م-1882)﴾ بەسروشت بەسەرنامەدى قوتابخانەى رۇمانتئىكى ئە ھۆنراوھى كوردیدا دادەنرئیت، بەلام ئەمە نابئتە ھۆى ئەوھى (نامە) ئە شىعر و ئەدەبىياتى رۇمانتئىكى كوردیدا ئەنووسرئیت، ئەوھش بەئیننەوھ یاد، وتمان نامە ئە بنەرەتدا بە شىوازی پەخشانئىكى رەھا دەنووسرئیت، ھەرۆھھا ئە شىعرى مېلئىشدا دەبئنرئیت.

ئېرەوھ (مکتوب)، تاكى (مکاتئب)ە، واتە نامە ئەیەکیکەوھ بۆیەکیكى تر دەنئردرئیت.

2) پئناسە و چەمگەکانى نامە

دیارە نامە وئژدانئىيەکان، واتە نامەى خۆشەوئستى جىاوازە، بە وشەى سۇزدار دەرازئىنرئیتەوھ. "ھەرۆھھا ئەم رووھوھ (علاء الدین سجادى)، دەئئیت: (نامە) باشتئین ھۆیە بۆ دەبرئىنى کەسئیتى و تاکئىيەتى مرؤف و نارەزووھ نەئىيەکانى دەروونى...، کە ئەنووسرئى ئەو کاتەدا مرؤف ھەست ئەکا، کە ئە یەکی زىاتر ناخوئئىتەوھ...، نامە بە ھەموو جۆرەکانئىيەوھ، ھۆیەکە بۆ کردنەوھى دەرگای ئاشنايەتى ئە ئیوانى نووسەر و خوئنەرەکەیا"⁽⁸⁾

بەم جۆرە نامانە؛ دەوترئیت: نامەى داخراو، کە پئچەوانەکەى نامەى کراوھیە، واتە ھەموو کەسئىک دەتوانئیت بئخوئئىتەوھ، بۆ نموونە نامەکانى مەولەوى تاووگۆزى.

شىوازی نامە نووسئین دوو جۆرە، یەکەمیان: ئە شىوازی پەخشاندا دەنووسرئین، ئەمەیان زۆر باوھ، چونکە دارشتنى ئاسانە، ھەرچەندە خائى ئىبە ئە لایەنى ھونەرى، ئەمەیان ئەناو ئاپوورەى خەئکدا باوھ، دووھمیان نامەى شىعئىيە، ئەمە ئە مئانى شاعئیران و نووسەراندای روو دەدات وەکو نامەکانى: (ئالى و سالم، مەولەوى (رەھایە)، کەمالى و ناطق...ھتد)

3) قۇناغەکانى دەرکەوتنى نامە نووسئین و مەبەستە جىاجىاکانى

(پەيغام): وەلام، پەيام. (پەيام): دەنگو باسئیکە، کە بنئىرئى بۆ یەکیک. پەيام، (خبر، نباء، رسالە، الھام)⁽⁹⁾، ئەمانە بەواتای وەلام و ھەوال ھاتوون.

گەیاندى ئەو زانئارىانەیە، کە ئە ژئیر ئەو ناوئىشانانەدا ھاتوون، ھەموو ئەو ناوئىشانانە ئەیەک خائى ھاوبەشدا کۆ دەبنەوھ، ئەوئش گەیاندى پەيامى جۆرا و جۆرە بەلایەنى دووھم، بە مەبەستە جىاجىاکان.

* ف: زئوهرى، عەرەبى _ كوردى، مامۇستا زئوهر، ئا، مەحمود زئوهر، ج1، چاپخانەى ئۇفسئىتى ژئیر، سلئمانى، 2004، ل222.

یەكەم نامە، یان پەيام، دیارە نامە و پەيامى پەرەردگارە، بە ھۆى جبرائئیلەوھ (سەلامى خوائ ئەسەر بئت)، بۆ فرۆستادە و پئغەمبەران (الرسل و الانبئاء)،

ئەوانئش بەدەورى خوائ گەیاندووئیانەتە ئەو ئەتەوھ و گەل وھۆزانە، کە بۇیان نئردراون، دیارە بە نووسراو ئەبووھ، بەزارەكى بووھ، واتە جبرائئیل (سەلامى خوائ ئەسەر بئت)، بە زارەكى گەیاندووئىيەتى بە شىوازی كئئبى ئاسمانى وەکو: ﴿ زەبور، صُخف، تەورات (الواح)، (پەيمانى كۆن)، ئئنجئیل (پەيمانى نوئ)، (قورئانى پئروژ)﴾،

دواجار نووسراونه تهوه، جوړ و مه بهستی ئاینی بووه، وهکو له پيشدا وتم: په يام بهر، يا خود په يغه مبهه، په يغام له زمانی ناری دا وهکو: (زمانی هیندی و نه فغانی و فارسی و کوردی ... هتد، به واتای نامه هاتووه)، به زمانی کوردی (په يام) یشی پی ده ئین، په يغام بهر و دواجار پیغه مبهه ههردووکي راست و دروسته، واته نه و که سهی نامه ده ئینیت، محمد (دروودی خوای ئیبت) په يغامی، په يامی خوای هیناوه بو خه ئکی

که نیردراوی په روهردگاره، وهکو سپارده یه کی پیروز له لایه ن په روهردگاره وه، که یشتووه ته نه واندهی که مه بهست بوونه. له قورنانی پیروزدا (6) شەش جار ئەم زاراوه یه هاتووه؛* پینج جار له شیوگی ناوی کو دا هاتووه، (رسالات)، یه ک جار به تاه هاتووه، (رساله)، دیاره نامه ی نووسراو به دوزینه وهی نووسین هاتوته توامار کردن، قوناغ به قوناغ له گه ن په ره سه نندی ژیری موقدا، نه ویش په ره ی سه ندووه و گه شه ی کردووه، به مه بهستی جیاجیا نووسراوه، نه مه له نه نجامی پشکنیندا ده رکه وتووه.

مه بهسته کان، یان جوړه کانی نامه:

- 1) که سیبتی / خوشه ویستی، گشتی.
- 2) میژوویی: (ا) دوزمنایه تی، (ب) گائته وگه پ، (ج) داشورین، (د) نازایه تی و جه ربه زه یی.
- 3) نامه ی پیش مردن ﴿راسپارده، وه سیهت (الوصیه)، (Will)﴾.
- 4) نامه ی فه رمی (له لایه ن سه روک و فه رمانده کاندا بو هاوشانانی خو یان، یان له خو یان خوارتر).
نموونه ی نامه کان: (ا) نامه ی جه زه تی سوله یمان (سه لامی خوای له سه ر بیئت)، بو به لقیسی شائنی (سبأ).

نامه که به م شیوازه ده ست پیده کات و ده ئیت:

{28} قَانَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ إِنِّي أُلْقِيَ إِلَيَّ كِتَابٌ كَرِيمٌ {29} إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ {30} أَلَا تَعْلَمُونَ عَلَيَّ وَأَثْنِي مُسْلِمِينَ {31}، سوره تی (النمل).
* له م سوره ت و نایه تانه ی به رامبه ریاندا به زنجیره هاتوون: الاعراف (62) شه ست و دوو، (68) شه ست و هه شت، (79) جه قتا و نو، له شیوه ی تاکدا هاتووه، (93) نه وه ت و سی، له شیوه ی کو دا هاتوو، الاحزاب، (39) سی و نو، الجن، (28) بیست و هه شت.

(نه وسا سوله یمان نامه یه کی نووسی و دای به په پوو، فه رمانی پیدا، که: برؤ ئەم نامه یه بهه و (له شوینیکی بهرچاودا) بو یان فری بده و پاشان (له په نایه کدا) خوت جه شار بده و بزانه ده ئین چی و چی باس و خواسیک ده که ن. (شائن هات و نامه ی بینی و خویندی به وه، پاشان وه زیران و نه نجومه نه که ی خوی کو کرده وه و)
وتی: نه ی ریزداران، به راستی من نامه یه کی پیروز و به ریزم بو دانراوه. نامه که له سوله یمانه وه یه و به ناوی خوای به خشنده و میهره بانه وه (ده ست پیده کات و ده ئیت): خوتان به گه و ره مه زانن لیم یاخی مه بن و وه رن موسلمان بن (واز له خوړ په رستی به یین و به دیه ی نه ری خوړ و مانگ و نه ستیره و زه وی و... هتد، په رستن)*

به شی یه که م:

ته وه ری سی به م

(ب) نامه بانگی شکر دانه کانی پیغه مبهه (د.خ):

هەرچەندە نامەکانی پێغەمبەر (د.خ) نامەی کەسین، بەلام بۆ پادشاو فەرمان رەواکان بوو، سەرانی ئەو خەڵکانە بوون، کە فەرمان رەواکان کردوون، نامەکان بانگێش کردنە بۆ ئایینی نوێ و پیرۆزی ئیسلام، نامەی کەسی و تاییەتین، ئەک بۆ مەرام و مەبەستی تاییەتی: ئەک بۆ بەرژەوهندیی کەسی پێغەمبەر (د.خ).

ئەم نامانە ئە کۆتایی سائی شەشەمی (بیحەست) نووسراون، کاتی پێغەمبەر (د.خ) ئە (حەبیبیە) گەراپاوه. دەبواوە ئەو نامانە مۆریان ئەسەر بواوە، چونکە ئەوان نامەی بی مۆریان ئەدە خویندەو، ئەویش مۆریکی ئەزیو دروست کرد، عیبارەتی (محمد رسول الله) ئەسەر بوو. ئەوانە نامەی بۆ ناردن زۆر ئەبوون،

گرنگەکانیان ئەمانە بوون: (کسرای فارس)، (قەیسەری رۆم)، (مۆنزیری کۆری ساوا)، (هەمزە کۆری عەلی)، پادشای عومان.....).

نموونە نامەییەک، کە بۆ کیسرا ناردوووەتی دەخەینە روو، کە ئەمە دەقەکەییەتی: (بەناوی خۆی بەخشنە و مێهرەبان، ئە محەمەدی فرۆستادەیی خوا بۆ کیسرا، گەورەیی فارس، سەلام ئەسەر ئەووە بیئ شۆینی رینمایی خوا (هیدایەت) دەکەوێت، باوەرێ بە خواو پێغەمبەر هەیه، گەواهی دەدات، کە خۆیەکی تر نییە، جگە ئە خۆی پەرورەدگار ئەبیئ، کە بی هاوبەشە، محەمەد بەندە و فرۆستادەییەتی، بانگێشتت دەکەم، بە بانگ کردنی خوا، من فرۆستادەیی خوا بۆ هەموو ئادەمیزاد، ئەم بانگێشە هەرەشە ئەوانە دەکات، کە زیندوون، وتە و فەرمانی خوا، کە رەواوە،

* سورەتی النمل، نایەتەکانی (28، 29، 30، 31)، برۆانە: تەفسیری ئاسان بۆ تیگەیشتنی قورئان، بورهان محمد امین، چ 5، ل 379.

بچەسپی بەسەر ئەوانەیی کە بی باوەر (کافر)ن، ئیسلام سەلامەت دەبیئ، گەر رێگری و بەرەئستکاری بکەیت، ناوا تاوانی مەجووسەکان ئە ئەستۆی تۆیە. نامەکان هەرەشەیی خۆیین، هیچ نەرم کاری تێدا نییە، ئە بنەمای بەهیز و باوەرەووە نێردراون، دەسەلاتی دونیایی بە پێی نامەکان لاواز و کاتی و ئەرزۆک بوو. نامەکان هیچ مەرامیک و بەرژەوهندیی کەسی تێیاندا نییە.

بەشی دووهم

دەرکەوتنی نامە نووسین ئە کۆمەنگەیی کوردەواریدا

تاوەکو ئیستا سەرچاوەکان ئەیاننوانیوووە بۆ سەرەتای نامە نووسین ئە کۆمەنگەیی کوردەواریدا مێژووویەک دەست نیشان کەن، چونکە ئەم کۆمەنگەییە ئە رووی چینیایەتیەو، کۆمەنگەییەکی هۆزاییەتی، دەرەبەگاییەتی بوو، ئەسەر بنەمای چەوساندنەووی چینیایەتی دامەزراوە، هەرەها کۆمەنگەییەکی داخراو بوو بە هۆی هەنگەوتووی سەختی جوگرافییەکەییەو، ئەگەر دانە دانەییەک خویندەوار و نووسەر بە هۆی هەول و کۆششی خۆیەووە فێر بووی، ئەوا ئەشۆینیکی قەتیس کراودا گێری خواردوو، شێوازی نامە نووسینی ئەزانیو، ئاگاداری شێوازی دەرەووی ولاتەکەیی خۆی ئەبوو،

چونکە کوردستان خاوەن کیانی سیاسی خۆی ئەبوو، پێوەندی رۆشنبیری زۆر کز بوو، ئەویش بەزمانی عەرەبی بوو، کە زمانی قورئانی پیرۆز و فەرموودەکانی پێغەمبەر (د.خ)، نووسینەکانی زانایانی ئیسلامی بوون، شان بەشانی زمانی عەرەبی، ناووە ناووە زمانی فارسی خوینراو، فارسییەک؛ ناوازەکەیی، گۆییەکەیی تیکەل بە ناواز و گۆی زمانی کوردی بوو، ئە هۆنراوەکانی سەعدی شیرازی (سەدەیی حەوتەمی کۆچی مانگی) دا و حافزی شیرازی (سەدەیی هەشتەمی کۆچی مانگی) دا خۆی بینیووەتەو، زیاتر بریتی بوو ئە هۆنراوەی ئایینی، واتە عیرفانی، دانش (فەلسەفە) و هزری. شاعیری ئەتەووی و

پیشکەوتن خوازی کورد، حاجی قادری کۆبی (1815م-1892م) زوو دەرکی بەم قەتیس بوونە کردوو و زۆر نۆمەدی کوردان دەکات ئەم روووه و دەئیت:

یەکتان نەچوونە گەردش، وا تێدەگەن ئە دنیا
 هەر پادشاهی رۆمە و شاهی عەجەم ئە تاران
 بۆ فەنی حەرب و صەنەت، بۆ ضەبط و رەبطنی میلیت
 دەنییرنە ئەوروپا گەورە و بچووکی خۆیان⁽¹⁰⁾

ئەم دوو دێرە هونراوەدا، حاجی دەرک و پەیی بردوو بە جیاوازی بە ئاگابوون و وریایی گەلان ئە چاوە گەلی کورددا ئە رووی پێوهندییەکانی دەرەوه و سوود وەرگرتن ئە بوارەکانی پیشکەوتنیان، ئەوانە: باری ئەدەب و هونەری نووسینە، کە نامە یەکیکە ئەم هونەرە: دیارە نامە نووسین و گۆرینەوی هەر ئە میانێ خان و ئاغا و بەگ و مەلا و شیخەکاندا بوو، واتە: (چینی بالا)؛ ئەوانیش یان میرزایان بوو، یان ئە حوجرە و خانەقادا فیتری خویندن و نووسین بوونە بە شیوه باوەکە. بە زمانی عەرەبی و فارسی بوو. ئەمیش زیاتر ئە (سەدەدی حەفدەهەم و هەژدەهەم) دا بوو، زمانی کوردی بە زمانی لاوەکی دانراو، تەنها بۆ ئە نجامدانی ناخواتن بەکار هێنراو، بگەر نووسینی کاروباری ئایینی بە زمانی کوردی نەبوو؛ بۆ نموونە بە گۆیدادان (تەلقین)ی مردوووان بە زمانی کوردی بە جۆرە گوناگونە ئەقە ئەم دراو!!

هەرەها کزی هەست و سەر بەو (انتماء)ی تاکی کورد بۆ بنەماکانی نەتەوهیی، کە زمان یەکیکە ئەوانە، گەر کورد ئە میژوه ئەوهی بزانیبا، کە دوژمن ولاتی داگیر دەکات یەکەم جار قەدەغەیی زمانەکەیی ئە دەکات، ناهیلیت رۆلەکانی ئە میژووی گەلەکیان

بە ئاگابن؛ وەکو داگیر کردنی ولاتی جەزائیر ئەلایەن فەرەنسییەکانەوه ئە سەدەدی نۆزدەهەمدا، زمانی زگماکیان قەدەغە کرد، کە زمانی عەرەبی بوو، ئەکەوتە خۆیی و پلانی پێویستی بۆ دادەرشت.

ئەم روووه علاء الدین سجادى دەئیت: (زانایان ئەسەر ئەوه پێک هاتوون، کە نامە نووسین ئە سەدەدی حەفدەهەم و هەژدەهەم دا، ئەبەر ئەوه، کە ئەوروپاشی هاتە سەر، گەیشتوتە چلە پۆپە⁽¹¹⁾، دیارە گەلی کوردیش ئە نامە نووسین دا دەکەوتتە نیو ئەم بازنەوهوه، هەرچەندە بە زمانی خۆی نەینووسیوه، بەلام نامە نووسین بە مەبەستی ئایینی ئە (سەدەدی نۆزدەهەم) دا هاتە کایەوه، بڕوانە یادی مەردان* و (مەکتووباتی کاک ئەحمەدی شیخ)**، کە نووسینیان زیاتر بە زمانی عەرەبی و فارسی بوو.

* یادی مەردان، بەرگی یەکەم، مەولانا خالیدی نەقشەبەندی، مەلا عبدالکریمی مدرس، ج1، چاپخانەیی کۆری زانیاری کورد بەغدا، 1979، 151-428.

** مەکتووباتی کاک ئەحمەدی شیخ، ج1، مەلا عبدالکریمی مدرس، چاپخانەیی (الحوادث)، 1984م، 1991، ج7-1179.

بەشی دووهم:

تەوهیری دووهم: زمانی نامە نووسین،